

Voorzittersbeslissing niet-ontvankelijk

1. Het ontstaan en loop van het geding

Appellant is sedert mei 2008 werkzaam in dienst van verweerster aan hetCollege in de functie van (locatie)directeur.

Bij beroepschrift van 21 december 2012, verzonden aan de commissie van beroep uitgaande van de Stichting Geschillencommissies Onderwijs te Utrecht en aldaar ontvangen op 24 december 2012, is namens appellant beroep ingesteld tegen besluiten van verweerster van 2 juli 2012 en 31 augustus 2012. Dit beroepschrift is bij brief van 2 januari 2013 aan de commissie doorgezonden. Bij het beroepschrift zijn een aantal bijlagen bijgevoegd. Bij brief van 28 december 2012 heeft appellant nog nadere stukken aan zijn beroepschrift toegevoegd.

2. Motivering

2.1. De voorzitter is van oordeel dat op grond van de stukken, die op het geding betrekking hebben, met toepassing van artikel 10 van het Reglement Commissie van Beroep, Bijlage C bij de CAO BVE,(hierna: het Reglement) onmiddellijk uitspraak kan worden gedaan. Hij overweegt daartoe het volgende.

2.2. In artikel 4.1.5. van de Wet educatie en beroepsonderwijs (Web) is limitatief opgesomd tegen welke besluiten van de werkgever beroep kan worden ingesteld bij de Commissie van Beroep.

Dit zijn de volgende besluiten:

- a. een disciplinaire maatregel,
- b. schorsing,
- c. ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat de pensioengerechtigde leeftijd is bereikt,
- d. het direct of indirect onthouden van bevordering,
- e. het verminderen van de omvang van de betrekking, of
- f. de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband.

Ook artikel N-1 van de CAO BVE bevat een dergelijke limitatieve opsomming. Hoewel deze opsomming niet geheel gelijklopend is aan artikel 4.1.5. van de Web is het niet zo dat in dit artikel van de CAO BVE andere besluiten voor beroep vatbaar worden verklaard dan de in de Web genoemde besluiten.

2.3.1. In de brief van 2 juli 2012 van verweerster is, kort samengevat, aan appellant een tweede beoordelingstermijn, over het tijdvak van 1 juli 2012 tot 30 juni 2013, aangekondigd en is aan hem medegedeeld dat, indien aan het einde van deze termijn niet geconstateerd wordt dat zijn functioneren over de hele lijn is verbeterd, overgegaan zal worden tot ontslag bij het College. Tevens is aan het slot van deze brief aangegeven dat verweerster 1 x per 6 weken een gesprek met appellant zal voeren om de voortgang te monitoren. De brief bevat voorts een motivering voor de hier weergegeven maatregelen.

2.3.2. De brief van 31 augustus 2012 van verweerster, gericht aan appellant en aan zijn collega, bevat een weergave van een met hen op 2 juli 2012 door het College van Bestuur gevoerd gesprek en een vastlegging van de daarbij met beide directeuren gemaakte afspraken. In deze brief worden, kort samengevat, aan appellant en zijn collega enkele opdrachten gegeven, die betrekking hebben op onduidelijkheden ten aanzien van enkele aspecten van de inrichting van, met name wat betreft de opgedragen taakverdeling tussen de directeuren. Dit diende te leiden tot een gezamenlijke rapportage uiterlijk op 14 september 2012. Blijkens een brief van appellant aan verweerster van 10 oktober 2012 kan hij zich niet verenigen met de in de brief van 31 augustus vermelde verdeling van werkzaamheden/taakstelling tussen appellant en, omdat dit een zodanige uitbreiding van de functie van appellant zou meebrengen dat daarvoor binnen zijn bestaande aanstelling geen ruimte bestaat.

2.4. De hiervoor genoemde brieven van verweerster bevatten derhalve geen besluiten, die ingevolge de wet of de CAO BVE voor beroep bij de commissie vatbaar zijn verklaard. In het beroepschrift wordt ook door appellant niet aangegeven welk in de wet of de CAO BVE genoemd voor beroep vatbaar besluit naar zijn oordeel in de brieven van 2 juli 2012 en 31 augustus 2012 zou zijn vervat.

2.5. Ter voorlichting van appellant wordt nog opgemerkt dat, aangezien de rechtsverhouding tussen partijen gekwalificeerd kan worden als een civielrechtelijke arbeidsovereenkomst, de civiele arbeidsrechter bevoegd is om van eventuele vorderingen van appellant kennis te nemen. Daarnaast biedt artikel N-7 van de CAO BVE de mogelijkheid om geschillen, zoals die thans blijkbaar tussen partijen over een aantal punten bestaan, voor te leggen aan de landelijke Commissie voor Geschillen, waarbij verweerster is aangesloten, echter slechts indien ook verweerster daarmee instemt.

2.6. Op vorenstaande gronden is de voorzitter van oordeel dat de commissie kennelijk niet bevoegd is om de in beroep door appellant aangevoerde bezwaren tegen de besluiten van 2 juli 2012 en 31 augustus 2012 in behandeling te nemen. Met toepassing van artikel 10 van het Reglement wordt dus beslist als volgt.

3. Beslissing

De Voorzitter van de Commissie van Beroep:

verklaart de commissie kennelijk onbevoegd.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 8 januari 2013 door mr. A.A.M. Mollee, voorzitter, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

Tegen deze uitspraak kan de werknemer binnen 14 dagen na de dag, waarop de uitspraak is toegezonden, bij een met redenen omkleed geschrift verzet doen bij de commissie (Artikel 10, derde lid, van het Reglement Commissie van Beroep, Bijlage C van de CAO BVE).